

FÁBIÁN ISTVÁN

Szótár A–Z

hó síkja karcolatlan, papírlap rovatlan.
zsoltároskönyv kapcsa nyitatlan.

névtelen, nevet se kapott állat.
a tudás tudására egyedül ő találhat.

istenek arccal homokba dőlten.
csak ennyi szelídség tellett tőlem.

Után

*Erdély Györgynek, aki egy dologgal
nem számolt: a fontosságával*

a tér, az űr, a hely:
miben valaki valamikor.
eltűnik a tétova test,
a mindenné hűlő kehely.

marad a tér, az űr,
a hiányt kitaró forma.
halott siratja az ott hagyottat:
mintha az élő élő volna.

háttal a múltó mindennek
csend füleli a csendet.
törtétek történetek,
a füvek világgá mentek.

hajó a semmi homokjában,
csillagszélben ázó vitorlák:
lábad a kiszámolt küszöbön.
kezed alatt a billenő korlát.